

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista.

📖 Ž 25,12.15 + uvítání: poznání, že hledat Boha a důvěřovat mu je tím nejlepším v životě, nás přivádí sem do tohoto shromáždění

🎵 639

Modleme se: Náš dobrý Bože, děkujeme, že jsme poznali, že víra není jen záležitostí pro pár starých babiček. Děkujeme, že nás provází dlouhé roky, často od dětství a od mladosti. Děkujeme, že ji objevují i dnes mladí lidé jako obohacení svého života.

Přiznáváme, že nejsme ve víře stálí. To, že ji jednou silně a plně prožijeme, neznamená, že silná a plná bude naše víra navždy. Jsou chvíle, kdy na ni i zcela zapomínáme. Nebo se z živé víry stává jen prázdný zvyk. Prosíme, smiluj se a nepočítej nám to jako provinění.

A svým Duchem nás naplň a zažehni v našich srdcích nový plamen víry, který se stane světlem pro nás i pro druhé, která se stane silou změny, obnovy a nápravy. A kéž nás důvěra, kterou v tebe skládáme, vede k tomu, abychom tě vždy chválili: Sláva Otci ...

Amen

vyslání do NŠ? (všichni v Bělči? ...)co je na dnešním dni zvláštního oproti jiným dnům? vše se nechá být a jde se do kostela – proč?

📖 Ř 10,6-11

🎵 195

„Vítězství, které přemohlo svět, je naše víra.“ (1J 5,4) Kéž si stále uvědomujeme, náš Pane, že bez víry v tebe zůstane naše snažení marné a veškeré naše naděje budou liché.

📖 Mk 9,17-27

Co člověk zmůže tváří v tvář mocnostem, které jsou nad naše síly? Takhle se např. mnoho lidí ptalo za minulého režimu: Co já proti tomu zmůžu? Tak se ptáme i dnes při sledování zpráv o ničivých účincích přírodních sil nebo zpráv o dlouhodobě se táhnoucích válkách. Co s tím můžu dělat? Takhle se ptáme, když se v našem okolí vyskytne

nevyléčitelná nemoc nebo tragédie v podobě smrtelné autonehody. Co můžu? Při pohledu na dnešní politickou scénu se ptáme, co zmůže můj jeden jediný hlas, který mám u voleb. A pak někdo přijde, jeden jediný člověk v těžké životní situaci, že by potřeboval pomoci. A naše odpověď? „Nemohu.“

Jsme jako ti učedníci z příběhu, kteří nejsou schopni pomoci jednomu otci s jeho synem, kterého zlo drží ve svých spárech, týrá ho a hrozí mu, že jej zcela zničí.

V evangeliu se velmi často objevuje, že za Ježíšem přicházejí lidé, kteří potřebují pomoci. Přicházejí s důvěrou, že on jim pomůže, že právě u něj skončí jejich trable. A Ježíš, pokud poznává tuto jejich víru, tak pomáhá. A i to je případ onoho muže, co přivedl k Ježíši svého syna. Jde za ním, protože u něj tuší možnosti zbavení se zlého.

Jenže Ježíše nejprve nenachází. Jen jeho učedníky. A ti se ukazují jako neschopní. Proti víře těch, kdo vyhledávají pomoc, stojí nevěra těch, kdo by jim rádi pomohli, kdo to dokonce zkoušejí, ale marně.

„Pokolení nevěřící,“ tohle nelichotivé oslovení pak patří právě jim, učedníkům. Patří nám, církvi. Ježíš dává najevo, že tu nebude věčně, a nezbude-li pak jeho učedníkům víra, jsou dočista nahraní, bezmocní, bezbranní.

Možnosti pomáhat, ale vůbec nové možnosti obecně, se otevírají před těmi, kdo věří. Namísto bezradného pokrčení ramen ve víře vidíme, co a jak by se dalo, co je potřeba, co můžeme. Protože víra vždycky věří, že může být jinak, že je možné to zlé překonat. Víra vyhlíží vysvobození od zlého, jeho porážku. „Všecko je možné tomu, kdo věří.“

Takto Ježíšem ujištění se nejspíš přiznáme k odpovědi toho muže: „Věřím, pomoz mé nedověře.“ Nemám taková vyjádření úplně rád. To jako když kdysi jeden politik, aby nemusel říct „volební prohra,“ použil výraz „nevýhra.“ Je to takové maskování nelichotivé skutečnosti. To raději pěkně na rovinu: „Věřím, ale ...“ Ale jsou chvíle, kdy se přistihnu, že vlastně nevěřím, kdy mne zmáhají pochybnosti, kdy okolnosti mou víru dusí, kdy si nejsem jist, že se víra týká mých osobních problémů. Pomoz mi, když nevěřím dost! Potřebuji podporu, posilu, povzbuzení ve své slabé či naprosto nulové víře.

Ano, i téhle pomoci se nám dostává. Pomoci s naší chabou vírou. Proto také mluvíme o víře jako o daru. To není náš výkon, který by nás vyvyšoval nad ostatní. To jsme jen neodmítli nabízenou pomoc, to jsme jen pochopili, že je pro nás dobré o ni prosit.

A tak Syn nebeského Otce (s velkými písmeny S a O na začátku těchto slov) dává povstat synu pozemského otce k nové budoucnosti, aby povzbudil víru. Aby ukázal možnosti víry. Hle, jak je s vírou možné pomoci druhému člověku v nouzi. Možnost se najde, ona se otevře. Nemusíme zůstat stát tak říkajíc s prázdnýma rukama.

Aniž bychom nějak snižovali důležitost této pomoci, můžeme si ještě uvědomit, že veškerá naše mezilidská pomoc pozemská je jen částečná. Ať uzdravení, či materiální pomoc, anebo psychická podpora, to vše je, opakovaně zdůrazňuji, důležité a zároveň ale jen dočasné, nakonec pomíjející.

Ježíš však přináší svou pomoc i v tom rozhodujícím, posledním zápase se zlem, kdy se střetáváme právě s naší pomíjivostí, s naší smrtelností. Na to ten náš příběh docela nenápadně odkazuje v tom, co popisuje v naprostém závěru: Zlo je poraženo, ale chlapec zůstal jako mrtvý. Teprve Ježíš ho pozvedl (vzbudil, vzkřísil) a on vstal. To je přeci způsob, jakým své konečné vítězství nad zlem dokoná Ježíš, Syn nebeského Otce, když zemřel a byl vzkříšen. Právě to je úplný základ naší víry. Nikoli že dokážeme uzdravovat, napravovat, zbavovat závislostí a kdo ví co všechno ještě měnit. To vše je moc dobré, ale jsou to jen důsledky, to jsou všechno jen možné dílčí kroky. Ale ten základ je smrt a nový život Ježíše, k němuž to, co se děje s tímto synem pozemského otce odkazuje. Abychom měli víru. Nejprve v tom nejzákladnějším, a od toho odvozeně pak i v dalších částečných oblastech.

A proto „věřím, pomoz mé malé, pochybnostmi zkoušené, okolnostmi poničené a slabé víře, pomoz mé nevěře!“ Amen

♪ 250

Náš Pane Ježíši Kriste, v tobě naplno přichází Boží milosrdenství, které je zdrojem života, které uzdravuje, přináší smíření a činí ve světě věci nové. U tebe se přimlouváme:

Beze slov a nechápavě přijímáme zprávy o násilí a zabíjení, které je třeba jen jeden člověk během několika minut schopný napáchat. Vyhlížíme tebou zvěstované nebeské království, kde nebudou zbraně a nevinně umírající. Smiluj se nad těmi, kdo s hrůznými zážitky musí dál žít.

Bezmocně hledíme na neústupnost a bezohlednost, když si lidé prosazují svoje a neštítí se při tom použití žádných prostředků. Vyhlížíme tebou zvěstované smíření a pokoj mezi lidmi a národy. Smiluj se nad těmi, kdo ve zmatcích a napětí musí žít.

Věříme ve tvou lásku a ochranu. A vyprošujeme je pro své děti, pro své blízké a přátele, pro ty, kdo jsou zoufalí a mají strach. Prosíme za uzdravení nemocných a doprovázení umírajících. Smiluj se a zažehň z našich životů to zlé.

Věříme ve tvou blízkost a pomoc. A vyprošujeme je pro tvé učedníky, pro tvou církev, pro nás. Víš, jak malou víru mnohdy máme, jak namísto možností pomáhat máme jen prázdné ruce, jak se projevujeme neschopně, jako služebníci neužiteční. Smiluj se a svým Duchem v nás zažehni plamen a žár víry, která se v dobrém projeví.

Svěřujeme ti též naši společnost. Dej, aby neupadala do sobectví, prospěchářství, ublíženosti, pocitu ohrožení a malicherných sporů. Kéž lidé nenaslouchají kazatelům polopravd a lží, šířitelům strachu a zloby. Kéž jim nedají v blížících se volbách své hlasy.

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 380

ohlášky

📖 Př 3,5.7n

📖 Nu 6,24-26

♪ 685